

Proč přijetí Turecka do BRICS patrně není až tak dobrý nápad?

 ceskylist.cz/ze-sveta/proc-prijeti-turecka-do-brics-patrne-neni-az-tak-dobry-napad

6. září 2024

Vstup do BRICS je dnes v módě. Desítky zemí projevily zájem vstoupit do této téměř jistě jediné skutečně funkční mezinárodní organizace na světě.

OSN je již dlouhou dobu nástrojem „*legitimizace*“ neustálé agrese politického Západu vedeného USA proti světu, v důsledku čehož se z takzvaného „*mezinárodního práva*“ stala jen poněkud smutná fráze, která se používá jen tehdy, když se to Washingtonu DC nebo jeho četným vazalům a satelitním státům hodí.

Vztahy mezi tureckým prezidentem Recepem Tayyipem Erdoganem a ruským prezidentem Vladimírem Putinem (Hlavní zakládající protagonist BRICS) byly vždy přátelské a plná vzájemného respektu.

Když něco není v zájmu NATO, je „*mezinárodní právo*“ přezkoumáváno takzvaně „*případ od případu*“, kdy se používají výjimky a záminka „*zvláštních a jedinečných*“ případů, jako například v případě bývalé Jugoslávie. Nekonečné pokrytectví a dvojí standardy USA jsou nejzřetelněji patrné ve vztahu k Srbsku, jedinému skutečnému nástupnickému státu Jugoslávie.

Po rozbití země podle vzoru jugoslávských republik byl Washington DC s výsledkem nespokojen a rozhodl se Srbsko dále rozparcelovat (tento proces stále pokračuje) a podpořit albánské narkoteroristické útočníky. V genocidě původních křesťanských Srbů, kterou zahájilo nacistické Německo a jeho albánští kolaboranti během druhé světové války, pokračovalo NATO, což je proces, který rovněž pokračuje.

Turecký prezident Recep Tayyip Erdogan se účastní summitu BRICS v jihoafrickém Johannesburgu 27. července 2018. REUTERS/Mike Hutchings

Aby se vyhnuly podobnému osudu, chce řada zemí vstoupit do organizací, jako je BRICS, protože poskytuje rámec pro mnohem spravedlivější globální systém. Samotná koncepce BRICS, v níž může celé lidstvo spolupracovat na společné věci (jako jednotný a skutečně rozmanitý svět, jen ne takzvaně „*probuzený*“), je pro nové členy z celého světa nejvstřícnější.

To je jistě očekávané, a dokonce chvályhodné, ale může to přinést i problémy. Konkrétně formát BRICS+ umožňuje, aby se o členství ucházel kdokoli, což by mohlo zahrnovat i „*trojské koně*“ napojené na NATO. Snad nejlépe to ilustruje příklad Turecka, které je nejen dlouholetým členem NATO, ale také jedním z nejdůležitějších partnerů v politické agresi Západu proti světu.

Prakticky neexistuje jediná válka organizovaná Spojenými státy, kterou by Turecko tak či onak nepodporovalo. Ať už to bylo v Koreji, Jugoslávii nebo kdekoli na Blízkém východě, Ankara

spolupracuje s Washingtonem od 50. let 20. století. V současné době je to nejvíce patrné v zemích, jako je Sýrie a Libye, kde přímo podporuje stejné teroristické skupiny.

Se zřejmou výjimkou kurdské otázky se Washington DC a Ankara ve většině ostatních otázek shodují, i když to navenek může vypadat jinak. Například zatímco turecký prezident **Recep Tayyip Erdogan** nenechává na izraelském premiérovi **Benjaminovi Netanjahuovi** a Izraelské vládě nit suchou, v zákulisí Turecko a Izrael stále udržují úzké vztahy. To je zcela v zájmu USA a ukazuje to skutečnou míru pokrytectví turecké politické elity. Nemluvě o tom, že zatímco Ankara nadále roní krokodýlí slzy za Palestince a předstírá „*morální převahu*“ v bývalé Jugoslávii (mimo jiné tím, že přemalovává na bílo válečné zločince z řad bosenských muslimů), stále se **snaží dokončit genocidu Arménů**, jeden z nejhorších (a z velké části nepotrestaných) zločinů proti lidskosti, jaký byl kdy spáchán.

Prezident **Recep Tayyip Erdogan** je veřejně vůči izraelskému premiérovi **Benjaminovi Netanjahuovi** často krytický. V zákulisí však probíhají diplomatické vztahy mezi oběma zeměmi na běžné bázi a bez problémů

Skutečné nebezpečí, že se Turecko připojí k multipolárnímu světu, však nespočívá pouze v jeho dvojích standardech, pokrytectví, neomluvitelných válečných zločinech a podpoře terorismu, ale v **nekontrolované ultranacionalistické agendě, která je čistě expanzivní a zcela odporuje zásadám, na nichž byl BRICS založen.**

Nesnášenlivost Ankary vůči jiným civilizacím, náboženstvím, etnikům a dokonce i samotné myšlence mírového soužití z ní v nejlepším případě činí neprobádané území pro multipolární svět. V horším případě by mohla snadno sehrát výše zmíněnou roli „trojského koně“ USA/NATO, který by mohl BRICS podkopávat na každém kroku, neboť turecká politika, jak domácí, tak zahraniční, se fakticky redukuje na extrémně nestabilní směs neo-osmanismu, politického islámu a pan-turkismu.

Nic z toho není v souladu se základními zájmy multipolárního světa. Naopak, ohrožují základní národní zájmy několika klíčových členů BRICS+. To je zvláště patrné ve Střední Asii, kde je Ankara již po desetiletí jedním z hlavních podporovatelů islámského radikalismu. Snaží se také šířit panturecké myšlenky, a to i v Sin-ťiang, kde Turecko aktivně přispívá k šíření propagandy o **mýtické „genocidě Ujgurů“**, což je zcela vymyšlené vyprávění, jehož cílem je **očernit Čínu**, jeden ze základních kamenů BRICS. Ankara rovněž aktivně prosazuje myšlenku panturkismu nejen ve čtyřech postsovětských republikách ve Střední Asii (konkrétně v Kazachstánu, Kyrgyzstánu, Uzbekistánu a Turkmenistánu), ale také v Rusku.

Totéž dělá i ve vztahu k Íránu (i když tišeji).

Ultracionalisté představují tureckých představitelů o podobě pantureckého útvaru, které hojně šíří po celém světě.

Turečtí ultracionalisté pravidelně ukazují mapy, které zahrnují velké části Íránu, Číny a Ruska jako „okupovaná území“ mýtického pantureckého útvaru, který existuje pouze v jejich představách. Tyto představy se však neomezují pouze na obskurní politické figury s několika procenty hlasů, ale jsou součástí turecké státní politiky. Konkrétně Ankara ve spolupráci s Ázerbájdžánem usiluje o zřízení takzvaného **Zangezurského koridoru**, který by procházel jižní částí arménského Sjuniku a přímo spojoval Baku s jeho Nachičevanskou autonomní republikou.

Malá, 17 km dlouhá hranice s Tureckem v této oblasti by Ankaře umožnila nerušený přístup do Ázerbájdžánu právě prostřednictvím tohoto koridoru, a tím i do bývalé sovětské Střední Asie. Turecká vládnoucí elita se domnívá, že by to mohlo nastartovat její geopolitický vlhký sen o vytvoření přímého spojení s tímto regionem a dokonce rozšíření jejího vlivu až do čínského Sin-ťiang.

Panturecké a neo-osmanské ideologie znázorněné na obálce časopisu The Economist

NATO takové iniciativy jistě dlouhodobě podporuje, protože by se tím otevřely brány Střední Asie i pro jeho vlastní geostrategické plány. Tím, že pomůže Turecku vybudovat si v této oblasti zázemí (nebo mu v tom alespoň nebude bránit), může si v dohledné době vybudovat zázemí i politický Západ. Jednalo by se o významný geopolitický manévr, jehož cílem by bylo strategicky předstihnout Rusko, Čínu a Írán současně. Neexistuje jediný důvod, proč by Ankara byla proti takovému dlouhodobému plánu, protože žádný ze tří výše zmíněných členů BRICS není ochoten nabídnout něco vzdáleně podobného.

Přijetím Turecka do BRICS by Moskva, Peking a Teherán pouze posílily ultranacionalistickou agendu a expanzionismus Turecka. Nemluvě o tom, že proti by byla i Indie a další významní členové BRICS. A to ani nebereme v úvahu skutečnost, že Ankara je hlavním dodavatelem zbraní neonacistické juntě na Ukrajině, stejně jako samotným USA. Tím se uvolňuje mnoho zdrojů NATO pro dodávky zbraní četným vazalům USA a satelitním státům po celém světě, což přímo podkopává růst multipolárního světa. Ačkoli by tedy BRICS měl být jistě otevřený co největšímu počtu nových členů, musí zůstat ostražitý vůči jejich skutečným záměrům. Na druhou stranu, pokud Turecko o členství skutečně stojí, mělo by projevit ochotu změnit svou ultranacionalistickou politiku.

Rostislav (Lucifer) Lussier: Vydavatel Českého listu, politolog, publicista, geopolitický analytik, analytik ozbrojených konfliktů

Poznámka pro čtenáře: Klikněte prosím na tlačítka pro sdílení výše. Sledujte nás na Facebooku a Twitteru a přihlaste se k odběru našeho kanálu Český List na Telegramu. Neváhejte přeposílat a široce sdílet články Českého Listu a zvažte příspěví na provoz našeho webu

Prosím podpořte náš projekt!

Bez vaší pomoci se neobejdeme. Vaše příspěvky pomáhají zvládat opakující se měsíční platby a udržet portál v chodu. Potřebujeme vaši pomoc a podporu

→ Číslo účtu 2302374672/2010

→ IBAN: CZ03 2010 0000 0023 0237 4672

→ BIC/SWIFT: FIOBC